

Το σπίτι με τα χρυσά παράθυρα!

A. Περιεχόμενο Διδασκαλίας

Η ανάγνωση του παραμυθιού (*Το σπίτι με τα χρυσά παράθυρα* – Χρήστος Ματσαγούρας) σκοπεύει στην καλλιέργεια και ανάπτυξη της φιλιαναγνωσίας. Με άλλα λόγια, είναι ένας τρόπος ψυχαγωγίας των παιδιών! Επίσης, διαβάζοντας το συγκεκριμένο παραμύθι αναμένεται τα παιδιά να αναπτύξουν στρατηγικές μάθησης και δημιουργικής φαντασίας.

B. Υλικά που χρειαζόμαστε

- Πρόσβαση στο διαδίκτυο και η/υ
- Μπλοκ ζωγραφικής
- Ξυλομπογιές/ Μαρκαδόροι

Γ. Οδηγίες για την ανάγνωση

Διαβάζουμε μεγαλόφωνα το παραμύθι και προσπαθούμε να απαντήσουμε στις ερωτήσεις (μαντεύοντας). Αφού σκεφτούμε μία απάντηση συνεχίζουμε την ανάγνωση.

Το σπίτι με τα χρυσά παράθυρα

Οι γονείς του ήταν φτωχοί και το δεκάχρονο αγόρι έπρεπε να βοηθά στις δουλειές στα χωράφια όταν τελείωνε το καθημερινό σχολείο του. Όταν έπεφτε το δειλινό ήταν πια κουρασμένο από τη δουλειά και καθόταν στο πεζούλι μπροστά στο μικρό τους σπίτι στην πλαγιά του λόφου. Από εκεί μπορούσε να βλέπει όλο τον κάμπο και τα βουνά απέναντι που τα φώτιζαν οι τελευταίες ακτίδες του ήλιου.

Αλλά αυτό που του άρεσε πιο πολύ να κοιτάζει ήταν ένα σπίτι, μάλλον ανάκτορο θα 'ταν, με χρυσά παράθυρα, που έλαμπε μακριά προς τη δύση στην κορφή ενός άλλου λόφου. Θα ήταν κάποιο παλάτι που αντί για απλή τζαμαρία, όπως το δικό τους φτωχικό σπίτι, θα είχε διαμάντια και σμαράγδια, ασήμι και χρυσάφι.

— Κάποτε θα 'θελα να πάω σ' αυτό το παλάτι, συλλογίστηκε το παιδί. Να δω τι άνθρωποι μένουν σ' ένα τόσο πλούσιο σπίτι. Η ευκαιρία του δόθηκε πολύ νωρίς.

Σε λίγες μέρες τέλειωσε η σχολική χρονιά κι ο πατέρας του του είπε:

Τί νομίζεις ότι τού
είπε ο πατέρας
του;

— Κουράστηκες πολύ φέτος, γιε μου, με τα μαθήματα και τις δουλειές του σπιτιού. Αύριο δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Κάθισε και ξεκουράσου.

— Μπορώ να πάω μια βόλτα προς τα εκεί πέρα; ρώτησε το παιδί δείχνοντας αφηρημένα προς τη μεριά του παλατιού με τα χρυσά παράθυρα.

— Ασφαλώς, του απάντησε εκείνος. Να προσέχεις μόνο και να φροντίσεις να μάθεις κάτι από το ταξίδι σου αυτό.

Πραγματικά, την άλλη μέρα, το παιδί ξύπνησε χαράματα, πήρε μαζί του το κολατσιό του και ξεκίνησε ακολουθώντας τον δρόμο προς το θαυμαστό σπίτι. Βάδισε αρκετή ώρα στον σκονισμένο δρόμο και, από καιρό σε καιρό, γύριζε πίσω και παρατηρούσε τις πατημασιές του που τον ακολουθούσαν πιστά.

Κάποια στιγμή πείνασε και κάθισε στην άκρη του δρόμου, έφαγε το κολατσιό του και ήπιε νερό από το παγούρι που είχε μαζί του. Μάζεψε τα ψίχουλα και σφύριξε τα πουλιά για να τους τα μοιράσει, όπως του έλεγε πάντα η μητέρα του να κάνει. Μετά από αρκετή ώρα έφτασε στον ψηλό πράσινο λόφο, στην κορυφή του οποίου βρισκόταν το σπίτι με τα χρυσά παράθυρα. Όσο πλησίαζε, τόσο πιο πολύ απογοητευόταν.

Γιατί νομίζεις ότι
απογοητευόταν το παιδί;

Ήταν ένα απλό μικρό σπιτάκι που δεν έμοιαζε καθόλου με ανάκτορο. «Ίσως έχουν κατεβασμένα τα πατζούρια γι' αυτό δεν φαίνονται τα χρυσά παράθυρα», συλλογίστηκε. Όταν όμως πήγε πιο κοντά και είδε καλύτερα, του ήρθε να βάλει τα κλάματα. Το σπιτάκι είχε τα πιο απλά τζάμια που υπήρχαν.

— Έβλεπα τα χρυσά παράθυρά σας από μακριά, είπε σε μια συνομήλικη κοπέλα που καθόταν στην βεράντα. Ήρθα να τα δω και από πιο κοντά αλλά βλέπω ότι είναι από απλό τζάμι.

— Η οικογένειά μου είναι φτωχική, είπε σεμνά εκείνη. Δεν υπάρχει πουθενά χρυσάφι ή ασήμι στο σπίτι μας. Αλλά και τα γυάλινα τζάμια μια χαρά είναι, κάνουν τη δουλειά τους όπως πρέπει. Καθώς όμως είδε την απογοήτευση στα μάτια του αγοριού, συμπλήρωσε:

— Πήρες λάθος δρόμο, φαίνεται. Το παλάτι με τα χρυσά τζάμια είναι στον άλλο λόφο από εκεί που ανατέλλει ο ήλιος. Έλα μαζί μου να σου το δείξω. Τον έπιασε από το χέρι και ανέβηκαν στην κορυφή.

— Κοίταξε τι όμορφο παλάτι! του είπε δείχνοντας προς την ανατολή. Βλέπεις πώς λάμπει το χρυσάφι του, το ασήμι του και τα διαμάντια του στα παράθυρα, καθώς τα χτυπάει ο ήλιος που ανατέλλει; Πόσο θα 'θελα κάποτε να βρεθώ σ' αυτό το σπίτι!

Το παιδί κοίταξε προς το σημείο που του έδειξε η κοπέλα και είδε να λάμπει, σαν στολισμένο με διαμάντια και χρυσάφια, το δικό του σπίτι.

— Ναι είναι πολύ όμορφο, ομολόγησε δειλά.

Σε λίγο είχε αποχαιρετήσει την φίλη του και πήρε τον δρόμο για το σπίτι του. Όταν έφτασε εκεί, ο πατέρας του τον ρώτησε.

— Πώς ήταν η βόλτα σου; Έμαθες τίποτα σπουδαίο σήμερα;

— Ναι έμαθα ότι το σπίτι μας έχει χρυσά παράθυρα, είπε ευτυχισμένο το αγόρι.

Ποιοι ήταν οι ήρωες; Ποιο
είναι το νόημα του
κειμένου;

Δ. Δραστηριότητες

Δραστηριότητα 1^η: Ζωγράφισε μία ζωγραφιά για το παραμύθι που να ταιριάζει στον τίτλο.

Δραστηριότητα 2^η: Ψάξε στο διαδίκτυο άλλα παραμύθια με χρυσά παράθυρα.

Δραστηριότητα 3^η: Το βιβλίο έπαθε ένα ατύχημα και μπερδεύτηκαν οι ιστορίες μεταξύ τους. Τώρα ο ήρωας της ιστορίας είναι ένα πλούσιο αγόρι. Γράψε ξανά την ιστορία γνωρίζοντας αυτήν την πληροφορία.

Σημείωση:

Το παραμύθι αυτό βρίσκεται στο βιβλίο του Ματσαγγούρα *Η Σοφία των Λαών: 111 Θαυμάσιες ιστορίες από όλο τον κόσμο*.

